

Regeringen er helt enig med de tre forslagsstillere i, at alle erhvervsrelevante forslag skal vurderes for administrative konsekvenser. Vi gør jo gerne det som lovgivere, at vi ser på de politiske konsekvenser, vi ser dernæst på – det har vi vænnet os til igennem mange år – de økonomiske konsekvenser. Så har vi i de senere år indført, at vi også bliver nødt til at se på, hvordan det påvirker os i omverdenen, og har set på de miljømæssige konsekvenser.

Senest har vi så i denne regerings tid sat fokus på konsekvenserne for erhvervslivet, dels økonomisk og dels administrativt. Det er noget, vi også kan blive bedre til, men vi er faktisk godt begyndt, og det er vi bl.a. med brugen af testpanel, af fokuspaneler og brugen af den rådgivning, der ligger i forbindelse med, at man drøfter det med brancheorganisationer tæt på, så man bedst kan vurdere, hvordan forventningerne til konsekvenserne på dette område er.

Alle ministerierne bruger i dag både Erhvervsministeriets testpanel og fokuspaneler til at vurdere, til at give et bud på forventningerne til de administrative konsekvenser af lovforslag og bekendtgørelser. Men det er jo ikke altid, at testpanelet eller fokuspanelerne er den bedste metode til at vurdere konsekvenserne. I nogle tilfælde er det mere hensigtsmæssigt, at ministerierne og deres styrelser selv foretager vurderingen.

Når ministerierne eller deres styrelser selv foretager vurderingerne, sker det for det meste – som nævnt – i et tæt samarbejde med de relevante brancheorganisationer. Det har den fordel, at brancheorganisationerne præcist ved, hvilke virksomheder der bliver berørt af forslaget, og derfor bliver opgørelserne mere præcise.

Samlet stiller regeringen gerne det materiale, som regeringen har gjort brug af i sin kvalificering af lovprocessen, til rådighed for Folketinget. Det gør vi dels i lovforslagene i form af bemærkninger og bilag, dels i form af høringsbesvarelser og oversigt over testpanelernes besvarelser.

Jeg vil afslutningsvis – og det synes jeg sådan set er en meget præcis afrunding i forhold til den ambition, der ligger præsenteret fra Venstres, De Konservatives og CD's side – sige om disse tre meget bureaukratiske forslag, at de måske er det bedste bevis på, at man ikke er konstruktiv eller idérig fra forslagsstillernes side.

Jeg kommer til at tænke på det brev, som Venstres ordfører, hr. Svend Erik Hovmand,

sendte rundt til sin gruppe sidste år med et nødråb. Nødråbet lød, at regeringen nu var ved at overhale Venstre i forhold til at gøre noget ved de administrative byrder, og derfor ville man gerne have nye forslag ind.

Jeg kan se på initiativerne, at man har fået nye forslag ind.

Men jeg vil sige, at de nye ideer er ikke nogle, der peger fremad mod et konstruktivt arbejde med at gøre regler bedre og byrderne lettere at bære.

Claus Larsen-Jensen (S):

For kort tid siden havde Folketinget en længere debat om erhvervsministerens redegørelse om erhvervspolitikken, hvor vi også havde en debat om erhvervslivets vilkår og spilleregler, og hvor regeringen klart har dokumenteret, at der gøres en meget stor indsats for at sikre erhvervslivet de bedst mulige rammebetingelser og bedre regler i en verden med øget konkurrence.

På den baggrund virker de tre beslutningsforslag om dereguleringsenhed, byrdebudgetter og obligatoriske testpaneler ærligt talt lidt mærkværdige og meget lidt konkrete. Hvis målet for forslagsstillerne er at afbureaukratisere, så er resultatet det stik modsatte.

Forslaget om byrdebudgetter vil udvikle et omfattende bureaukati og være en ny byrde både på den private og den offentlige sektor.

Forslaget om obligatoriske testpaneler tager ikke højde for, at alle ministerier i dag i forvejen skal vurdere de administrative konsekvenser af alle lovforslag, og lytter man til synspunkterne i erhvervslivet, så er det jo ikke ligefrem flere testpaneler, der skrives på, som en ekstra byrde i virksomhederne. Så mon ikke testpanelarbejdet i dag har et fornuftigt leje.

Sandheden bag de tre beslutningsforslag er, at Venstre og De Konservative ønsker at deregulere det danske samfund efter den samme model, som blandt andet er anvendt af Thatcher i England, og som var til stor skade for det samfunds udvikling.

Politisk set er det selvfølgelig fair nok, at V og K har disse mål for Danmarks udvikling, men forslagene ligner egentlig mere hr. Anders Fogh Rasmussens skriftlige tanker om Danmark som minimalstat end Venstres aktuelle forsøg på at give sin politik et lag velfærdspolitisk camouflagemaling, der skal dække over, hvad partiet egentlig mener.